

Sag, der ikke vedrører Fiskeriet, men er rent landbrugsmæssig. Den angaar Raabjerg og Elling Mergelselskab. Det har virket i 3 Aar og i alt udkørt 10 300 Kubikfavne Mergel. Det har anlagt 86 km Spor, med 6 à 10 Sidelinier, for at faa Mergelen kørt ud til de fjernere liggende Ejendomme. Nu er de naaet saa vidt, at alle Ejendomme har faaet Mergel indenfor den Rimelighedens Grænser, som man kan naa fra denne Sporlægning. Nu vil de gaa til at lægge Sporet om for paa den Maade at naa videre ud. Men det har vist sig, at Egnens Fattigdom og de vanskelige Forhold, navnlig for adskillige Landbrugere, har givet sig Udtryk paa den Maade, at der skyldes Betingelse for Mergelen i de to sidste Kvartaler.

Nu har Selskabet selvfølgelig juridisk Ret til at gøre deres Ret gældende i Ejendommene, men det er jo ikke Hensigten, og man mener og tror, at hvis en Henstand kunde faas, vilde man lidt efter lidt, navnlig efterhaanden som Mergelen giver sit forøgede Udbytte, naa til at kunne betale disse Restancer. Men de vilde da ved et Andragende anmode det højtærede Landbrugsministerium om, at de maatte faa noget af det Beløb, som de har faaet til Laans, som et Tilskud, i Lighed med hvad der er givet overfor et Selskab, der har virket i langt flere Aar; det fik et Tilskud paa 40 000 Kr. Og da de nu skal flytte Sporet betydelige Stykker gennem Egne, hvor det er vanskeligt at lægge Spor — paa et enkelt Sted har man foruden det almindelige Anlæg tillige maatte fjerne 8 000 Kubikmeter Fyld for at komme frem —, vilde de gerne have en saadan Støtte i Form af et Tilskud, at de, hvis der eventuelt skulde vise sig store Vanskeligheder ved Inddrivningen af Beløbene, kunde faa Lov til af dette Tilskud at betale dem. Jeg vil meget anbefale, at man ogsaa vil se med Velvillie og Forstaaelse paa denne Sag, naar et saadant Andragende fremkommer til det højtærede Ministerium.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle ganske enkelte korrigerende Bemærkninger til min Partifælle det ærede Medlem Hr. Sundbo, der forleden talte om Fiskeriets Udvikling i al Almindelighed. Det ærede Medlem pegede paa den vældige Forøgelse af Udbyttet af Fiskeriet, hvorved vi er naaet op til ca. et halvt Hundrede Millioner Kroner. Hertil vil jeg bemærke — ja, det er ikke nogen korrigerende Bemærkning, det er nærmest en supplerende —, at hvad Statistikken her viser, ikke er korrekt, idet hele det store Englandsfiskeri, hvor mangfoldige Kuttere om Foraaret rejser over til England, driver deres Fiskeri dér og lægger deres Handel

dér, selvfølgelig ikke er kommet med i Statistikkens Beløb. I Virkeligheden er Udbyttet af danske Fiskeres Fiskeri betydelig større end det Beløb, som Statistikken viser.

Men jeg vil saa endvidere sige med Hensyn til Fiskeriets Udvikling i al Almindelighed og med Hensyn til Tanken om ad denne Vej at forøge Beskæftigelsesgraden her i Danmark, at det ærede Medlem Hr. Sundbo har Ret i, at det søgaaende Fiskeri er det eneste, der kan afgive Muligheder for en Forøgelse af Beskæftigelsesgraden paa dette Omraade. I vore Indvande er Fiskerbefolkningen saa stor, som den vel overhovedet kan tænkes at være, det er udadtil, Udviklingen skal foregaa. Og det, der da skal ske, skal først og fremmest være dette, at man undersøger, hvorledes denne Udvikling kan finde Sted.

Fra Fiskernes Side og fra alle dem, der er knyttet med særligt Kendskab til Fiskeriet, hævdes det, at Fiskeriets Udvikling skal være en Fortsættelse paa det bestaaende Grundlag, og skal Fiskeriet drives længere ud end i Nordsøen og Skagerak, skal det foregaa ved Island, Færøerne og Grønland, saa skal det være med det nu anvendte Materiel, der skal kun gives Bevilning til Anskaffelse af større Fartøjer, som skal bringe Fangsten frem til Markedet. Det vil efter alle Fiskeres Anskuelse og alle deres, som har særligt Kendskab til Fiskeriet, være den Udvikling, man bør anbefale.

Men i øvrigt bør man ikke være blind for, at det danske Fiskeri er saaledes stillet, at vi kan fiske mere end det dobbelte af, hvad der fiskes i dette Øjeblik, hvis vi blot kan finde Afsætning derfor. Saaledes ligger i Virkeligheden Forholdet. Det kan være, at man her i Landet skulde sætte mere ind paa Konserverfabrikationen, fordi det er en Kendsgerning, at der føres ikke ringe Partier af denne Slags Varer her ind i Landet. Men denne Opgave har Fiskerne ikke ment at være deres; her mener de, at andre Kræfter, kapitalstærke Firmaer, bør træde til og røgte denne Opgave.

Det er derfor vor Anskuelse — vi, som har med Fiskeriet at gøre —, at Udviklingen bør fortsættes ad de Veje, som Fiskerne selv gennem Aarene har anvist, for det er jo saadan — det maa indrømmes fra alle Sider —, at de sidste 20 Aars Udvikling af Fiskeriet har været saa stærk og saa voldsom, at neppe noget andet Erhverv kan pege paa en lignende Udvikling.

Hans Rasmussen: Jeg vil gerne have Lov til ganske kort overfor det høje Tings